

כ"א בחשוון

17 ביולי

יום ה'

ראינו - קפלנסקי רמו ואנכי - אח ויצמן. מראה פניו

נורא - פני לנביא מרע. שאל על הראיון של "פסקא" עם מקח נלד.

מסקמק אם יהיה וכוח על א"י לפני סגירת הפרלמנט - ולפני אוקטובר

לא ישחנה המצב, כל זמן שלא יהיה הרפורט של סימפסון. בכלל הוא

קודר ומיואש. עוגן הצלה אחד יש לו - עבר הירדן. קרא את דו"ח

ועדת המנדטים - קבל אותו מידי לוגרד. העודה של 28 עמוד. חלק א' -

ציטטות וחאור. חלק ב' - דן על המאורעות, עמדת הממשלה וועדת שו.

בניגוד לוועדה זו חושבת ועדת המנדטים שהיתה מחשבה חחילה -

premeditation - במאורעות, וכי המאורעות היו מכוונים נגד

אנגליה מכיון שהיו מכוונים נגד המנדט, הועדה מאשימה את ממשלת

המנדט בחוסר פעולה מספיקה להגנה, היא קובעת שהממשלה במשך כל השנים

לא סייעה להקמת הביה האומי, כל מה שנעשה נעשה ע"י החסדרות הציונית. היא גם לא עשתה לטובת הערבים. היא גורמת בפסקה שכו הממשלה להשפיע במקום שיש צדדים נצים חלוי באמונת הממשלה בפוליטיקה שלה.

ויצמן בטוח שלוגרד היה טוב בחור נציב, אם כי אינו בטוח אם הוא ציוני, כי לוגרד היה מעביר את המנדט. ודי היה שיהיה שחי שנים בארץ.

ראינו לפני-כן את קיש. בועדת הכותל מצבנו טוב. ביחס לסימפסון הוא אופטימי. הוא לא יציע להגביל קניה קרקעות, אולם ידרוש שתנאי לקניה אדמה מפלחים - אי-הרעה מצבם לאחר הקניה. יציע אולי שכסף הקניה לא ימסר לפלח אלא לוועדה שחטפל בפחות הארץ ושחקזור לפחות המשק של הפלח. הוא ידרוש חזרה מהממשלה את המיליון שקלו בשביל לעזור לפלחים. גם דעחו של סימפסון היא שהממשלה במשך כל השנים לא עזרה לא ליהודים ולא לפלחים. הוא מגלה התענינות רבה בדברים וחוקר כל דבר על בוריו.

דעחו של קיש על הנציב היא - שהוא אדמיניסטרטור טוב ובעל כשרון אך אינו ידיד לנו ואינו מאמין בציונות. הוא רוצה לקצץ את כנפי המופתי. קיש מתנגד לאבטונומיה לאומית של הערבים ורואה בה סכנה עצומה. היא חתן כוח נוסף ועצום למופתי. דוקא הקצוניים יקבלו הצעה זו. הוא גם מתנגד לתכנית עבר-הירדן. אנחנו לא נוכל להתישב שם, מחוסר הגנה, ורק נגדיל כוחו של עבדאלה בכסף. בימי המאורעות חכה עבדאלה לראות איך יפלו פני הדברים.